

[Jørgen Jørgensen.]

Det har været Linien i Venstres Politik paa dette Omraade. Først har de krævet Loven gennemført, bagefter har de ude i Befolkningen sagt, at denne Lov jo egentlig er skadelig, den baandlægger Handelen og gør saa og saa meget Fortræd. Naar Forslag om Forlængelse kom frem i Folketinget, sagde man: Vi kan ikke gaa med til det, nu maa det afvikles. Og saa stemte man for Loven hver Gang, og det gør man ogsaa denne Gang.

Jeg forstaar ikke, at man hver Gang forud for en Forlængelse af disse Valutalove, hvis Nødvendighed man erkender, finder det nødvendigt over for sine Vælgere at præcisere et Standpunkt, som Partiet alligevel ikke tør staa inde for, naar Afgørelsen skal træffes.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde: Jeg og min Meningsfælle i Afviklingsudvalget, Landstingsmand Villemoes. Det ærede Medlem har jo ogsaa andre Meningsfæller, i hvert Fald var der andre Folk med i Afviklingsudvalget, som hørte til det ærede Medlems Parti, men dem havde han ikke Brug for at nævne i denne Forbindelse. Hvorfor nævnte det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ikke Landstingsmand Hauch, som dog, saa vidt jeg ved, endnu er Medlem af Partiet Venstre, og hvorfor nævnte det ærede Medlem ikke Landstingsmand M. C. Jensen, som ogsaa er Medlem af dette Parti, men nøjedes med at sige: Jeg og min Meningsfælle Landstingsmand Villemoes?

Jeg vil tage det som et Udtryk for, at de andre to Medlemmer af Partiet ikke er Meningsfæller af det ærede Medlem paa dette Omraade. Det skulde vel ikke have sin Forklaring i, at den ene staar som Leder af Landbrugsorganisationerne og den anden som Formand for Fiskerne, og at begge disse Erhverv ikke for nogen Pris vil af med den Valutaordning, vi har. Begge de Herrer ved, at det er en Livsbetingelse for de Erhverv, de repræsenterer, at vi har en Ordning, og den Ordning, vi har, er den Ordning, de helst ønsker. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ved meget vel, at dette er Landbrugets Stilling, og at dette er Fiskeiets Stilling.

Saa siger det ærede Medlem, at vi maa begrænse Valutacentralens og Importreguleringens Omraade. Man maa ikke ved

Administrationen af denne Lov tage alle disse Hensyn til Beskæftigelsen. Jeg havde nærmest Indtryk af, at det ærede Medlem fandt det rent forkasteligt, hvis der i det hele taget blev mere at bestille under denne Ordning. Jeg mener ogsaa, at Hovedformalet med Valutaordningen ligger i Hensynet til Samhandelen, Afsætningen af vore Landbrugsprodukter, og det er ogsaa det Hovedformaal, der bliver fulgt; men naar dette kan følges, og man tillige ved Lovens Administration kan skabe øget Beskæftigelse, saa er der dog ingen Ulykke sket derved.

Det ærede Medlem fremhævede meget stærkt, at Loven ikke maatte have valutamæssige Formaal, den maatte ikke have det Formaal at regulere vor Import paa en saadan Maade, at vor Handelsbalance kunde give Mulighed for, at vor Valuta kunde holdes. Det ærede Medlem antydede, at det var slet ikke nødvendigt, Valutaen havde andre Steder kunnet holdes, uden at man havde et Apparat som her i Danmark, og det ærede Medlem nævnte Norge og Sverige. Men det ærede Medlem ved jo meget vel, hvorledes man bærer sig ad med at holde Valutaen de to Steder. Det ordner Bankerne. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem synes, at man hellere her i Landet skulde overlade de Ting til Restriktioner, som Pengeverdenen bestemmer?

Nej, det ærede Medlem ved meget vel, at den danske Kronens Værdi er i højeste Grad afhængig af, hvordan vor Betalingsbalance over for Ulandet er. Det ærede Medlem vil, saa vidt jeg kender det ærede Medlems Stilling, gaa ind for, at vi lader Indførselen gaa, som den selv vil, og ikke tager det Hensyn, som det er nødvendigt, for at vor Krone kan holdes. Det nytter ikke, at man staar og lefler med Stemninger ude omkring, der ønsker en anden Valutapolitik, end det store Flertal i Befolkningen ønsker. Jeg gad se den, der turde staa op her og tage Ansvar for, at vi bevidst førte en Indkøbspolitik, der maatte føre med sig et Nedslag i Kronen i meget betydelig Grad.

Naar det ærede Medlem i saa høj Grad er ængstelig for den Magt, som Handelsministeren har efter den gældende Lov og efter Forslaget her, og siger, at Magten maa i højere Grad henlægges til Rigsdagens